

[Gade]

Det drejer sig om gældsafsløsningslån til en lav begyndelsesrente, der i takt med indtjeningsevnen i landbruget stiger til markedsrenten. Det kunne være spændende at høre, om de måske havde et bud på, hvad det ville koste det offentlige at indføre et sådant system.

Jeg skal sige med hensyn til de diskussioner, der har været omkring forlig mellem SF, S og de radikale på landbrugsområdet, at der ikke er indgået noget forlig. Jeg har læst i avisen, at de radikale og socialdemokratiet har indgået et forlig, men SF er ikke med i et sådant forlig. Vi synes, at den model, der er lagt op til for en jordbankordning, er der perspektiv i, den er der nogle muligheder i, og til efteråret, når det skal drøftes, vil vi seriøst gå ind i drøftelser om at få en jordbankordning til at fungere, sådan at der kan blive stillet rentebillige lån til rådighed for landbruget, især til den animalske produktion, sådan at vi undgår, at den del af landbruget, der er hårdest i klemme nu, kommer helt i bund og vi får skabt den optimisme, der er brug for i landbruget. Det mest konstruktive, der ligger på bordet på nuværende tidspunkt i relation til at skabe optimisme i landbruget, er for mig at se netop denne skitse til en jordbankordning.

Tinning (VS):

Allerede under førstebehandlingen, den 10. marts 1982, gjorde vi rede for vores holdning til dette beslutningsforslag, og fra vores side vil der ikke komme noget synderlig nyt frem, det er der jo heller ikke kommet fra nogen af de andre ordførere.

Hr. Grove gentog den gamle historie om, at dette beslutningsforslag er et oplæg til brede forhandlinger, et oplæg til videre diskussion, som om man, hvis ikke man vil stemme for eller tilslutte sig beslutningsforslaget, skulle være imod den videre diskussion og brede forhandlinger. Det er naturligvis noget sludder. Det, det drejer sig om, er, at enten tilslutter man sig myten om, at landbrugspolitik alene drejer sig om kroner og øre – beslutningsforslaget drejer sig jo ikke om andet – eller også tilslutter man sig myten om, at man kan snakke om landbruget som en helhed i stedet for at snakke om de forskellige grupper af landbruget, at man kan snakke om samfundet i almindelighed i stedet for at

snakke om de forskellige grupper, der er i dette samfund. Vi tror ikke på den der med, at hvad der er til gavn for landbruget, er til gavn for samfundet, og alt det dér. Derfor kan jeg bare sige, som vi også sagde ved førstebehandlingen, at vi ikke vil være med til at diskutere generelle ordninger og generelle skattelettelser. Vi mener ikke, at det har ret meget at gøre med en egentlig landbrugspolitik og da slet ikke med dynamik på dette område.

Hr. Tang Sørensen var inde på, at nu havde vi en socialistisk, landbrugsødelæggende politik i sigte. Til forskel fra hr. Tang Sørensen ved jeg en del om, hvad socialisme er for noget, og jeg kan da berolige med, at der ikke er noget specielt socialistisk i at inddrage nogle værdistigninger eller nogle kapitalgevinster eller sådan noget. Det kan være meget fornuftigt, men det giver nu ikke nogen socialisme. I øvrigt er det heller ikke noget, der trækker den anden vej. Det er heller ikke socialisme, så længe ordningen er frivillig; det har heller ikke noget med sagen at gøre.

Det, det drejer sig om, er, at man accepterer, at vi skal blive ved med at tro på, at vi kan producere 3 gange mere, end vi selv kan fortære, og at det, det drejer sig om, bare er at få omkostningerne sat ned og hjulene sat i gang og sådan noget, og det kan ud fra den synsvinkel kun gøres ved tilskud på tilskud på tilskud. Det er klart, at vi godt vil være med til at kigge på den jordbank, der er på tale, fordi det måske er en mulighed for at komme væk fra de ikke-målrettede, de fuldstændig bevidstløse tilskud, og vi vil i hvert fald godt, når vi kender ordningen mere konkret, være med til at se på, hvad der kunne lige i den.

Derudover mener vi stadig væk, at hvis ikke man vil give sig til at diskutere indholdet, det, der produceres, altså diskutere hele natursiden, hele økologisiden, af landbrugspolitikken, så kommer vi ikke ud af stedet, men skal bestandig stå og diskutere, hvad også ordføreren for centrum-demokraterne, hr. Stubkjær Pedersen, gjorde, hvem der nu er kommet først med at yde den ene eller den anden form for tilskud. Den diskussion deltager vi ikke i.

Arne Bjerregaard (KrF):